

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De poena Bertolfi ducis Zeringiae, qui missus est in Vulcanum, cap. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

flamas euomit sicut Vulcanus. Stupente seruo ad verba illius, subiunxit; Dic domino tuo, vt ad dies quatuordecim illuc veniat, ad curiam eius solennē: quod si dicere omiseris, grauiter punieris. Reuersus seruus, quę audiuit domino suo exposuit, cum timore tamen. Decanus ad curiam Arcturi se inuitatū audiens, & iridens, infirmatus, die præfixo mortuus est. Hęc Godeschalcus canonicus Bonnenfis nobis retulit, dicēs se eodem tempore ibidem fuisse. APOLLONIUS: Mirabilia sunt quę recitas. CÆSARIUS: aliqua tibi adhuc de eodem monte dicturus sum.

CAPVT XIII.

CIrca hoc triennium, homines quidam ambulantes iuxta eundem montem Gyber, vocem validam in hæc verba audierunt; Præparate focum. Modico autem factō interuallo, idem clamatum est; cumque tertio clamaret, præpara focum magnum, respondit nescio quis; Cui præparabo? Et ille; Dilectus amicus noster hic venit, dux Zeringiæ, qui plurimum nobis seruiuit. Illi notantes diem & horam, per literas audita regi Frederico mandauerunt, interrogantes, si aliquis in eius imperio mortuus fuisset dux Zeringiæ: & compertum est, eadem die & hora, Bertolphum ducem Zeringiæ fuisse defunctum. Erat autem idem dux tyrannus, immanis, tam nobilium quam ignobilium exhæreditor, & fidei Catholicae desertor. Qui cum non haberet prole, instigante vitio auaritiæ, plurimā congregauerat pecuniam: Cùm autem moriturus esset, rogauit sibi familiares, vt omnes suos thesauros conflarent in massam: Requisitus de hoc, respondit; Ego noui quòd cognati mei, de morte mea gaudentes, sibi diuident thesauros meos: si autem in massam fuerint reducti, inuicem se occident. Vides quanta inuidia: Hęc mihi à duobus Abbaribus relata sunt, ex quibus vnus fuit de ducatu Zeringiæ, alter asseruit sibi eadem narrata à quodam Abbate, qui literas supra dictas audiuit, cum legerentur coram rege Frederico. APOLLONIUS: Quid sentiendū est de his montibus, Vulcano scilicet, Athena, & monte Gyber?

Cyber? Cùm animæ in eos mittantur, estne ibi purgatoriu siue infernus? CÆSARIVS: Os dicunt esse inferni, quia nullus electorum, sed reprobi tantum in eos mittuntur, sicut legitur in dialogo de Theoderico rege Gothorum. Infernus putatur esse in corde terræ, ne mali lumen cæli videant. Referam tibi nunc aliqua exempla de pœnis prædonum.

Greg
li. 4. dial.
8. 30.

CAPVT XIV.

Cuis quidam Andernacensis, Erkinbertus nomine, pater Ioannis monachi nostri, cùm die quadam ante lucem iret ad quoddam placitum, quidam ei occurrit in dextrario nigerrimo, de cuius naribus fumus & flamma procedebat; nunc viã tritam tenebat, nunc exorbitans in campum discurrebat. Hæc videns Erkinbertus, primùm valde territus est, & quia declinare non poterat, se ipsum confortans, cruce se signauit contra diabolum, dexteram armans gladio contra hominem: ignorabat enim quid esset. Cui cùm propinquasset, cognouit eum quendam fuisse militem nominatum, nuper defunctum Fredericum nomine, de villa Kelle oriundum. Videbatur enim circumamictus pellibus ouinis, molem terræ gestans in humeris. Ad quem Erkinbertus: Estis vos dominus Fredericus? Respondente illo: Ego sum, subiecit: Vnde venitis, quidue significant ista que video? Ego, inquit, in maximis pœnis sum, pelles istas cuidam viduæ tuli, quas nunc ardentes sentio: similiter partem cuiusdam agri mihi iniuste vendicauit, cuius pondere modò premor: si filij mei ista restituerint, multum pœnam meam alleuiabunt. Sicque ab oculis eius euauit: quod cùm recitasset die altera verba patris filijs, maluerunt illum æternaliter in pœnis manere, quã dimissa restituere. APOLLONIVS: Similia te recordor dixisse in distinct. 2. cap. 7. de Helia de Ryningen. CÆSARIVS: Ecce aliud exemplum.

De prædonum supplicijs.